

ת"פ 49247/10/20 - מדינת ישראל נגד מוהנד אבו סאלם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא
ת"פ 49247-10-20

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

מוהנד אבו סאלם
ע"י ב"כ עו"ד אשרף חסן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של הצתה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק")

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

ביום 9.10.20 בשעה 03:07 לפנות בוקר, הגיע הנאשם עם חברו מוהנד אעמס ברכבו של החבר לרחוב ביר אבו ח'שבה בשכונת בית צפפא בירושלים, ועצר בסמוך לרכב מסוג מאזדה (להלן: "רכב המאזדה"), השייך לסימה חוסיין, המתגוררת ברחוב. כשנתיים לפני האירוע היה סכסוך על רקע חניה בין הנאשם לבין בעלה, שהסתיים בסולחה. הנאשם ירד מרכב בו הגיע וניגש לרכב המאזדה, שחנה בסמוך לו וביצע פעולות שטיבן אינן ידוע במדויק. במקביל החל אעמס בנסיעה קצרה בכביש. הנאשם הצית את חלקו האחורי הימני של המאזדה תוך שימוש בחומר בערה. מיד עם התלקחות האש ברכב, החל הנאשם לברוח רגלית לעבר כיוון הנסיעה של אעמס והיציאה מן השכונה. אעמס עצר את רכבו, הסתובב, הנאשם עלה והשניים נסעו חזרה תוך שהם חולפים על פני הרכב הבוער ונמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, נשרף הרכב ונגרם לו נזק המוערך ב - 109,805 ₪, וכן נזק משמעותי לרכב בחלקו האחורי.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טוענת כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם שלטון החוק, בטחון הציבור, הגנה על חיי אדם והזכות לקניין. בעניין זה העידה המתלוננת, נפגעת העבירה, שתיארה את הפגיעה שנגרמה לה, מעבר לפגיעה הפיזית בקניינה. במקרה דנן, מעשה ההצתה נעשה על רקע סכסוך בן כמה שנים. הנאשם הגיע יחד עם אחר לאזור מגורים, על כל הסכנה שבכך, משתמש בחומר בעירה, מצית את הרכב וגורם לו לנזק משמעותי כפי שמתואר בכתב האישום, ובאופן שאינו מותיר ספק כי מעשיו נעשו לאחר תכנון מוקדם ובמטרה להצית, על כל הסכנה שבכך. עוד נטען כי חומרת המעשים אינה מתבטאת רק בכך שנגרם נזק פיזי, אלא גם בנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם כתוצאה מאותה הצתה בשים לב לחומר הבעירה ולאזור המגורים שבו הוצת הרכב. ראשיתה של הצתה ידועה ואחריתה - מי ישורנה.

4. המאשימה טוענת עוד כי עבירת ההצתה הנה עבירה חמורה, העונש המרבי שקבוע בצידה מעיד על כך ובתי המשפט משיתים ענישה מחמירה והרתעתית בעבירות הצתה. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם הענישה הנוהג נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר ובקשה להשית על הנאשם עונש שיתחיל מ - 24 חודשי מאסר בפועל ויסיימו ב - 48 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

5. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירות סמים, ויש ללמוד מכך כי עבירת ההצתה אינה מעורבותו הפלילית הראשונה וכי הוא כבר התמודד עם מערכת אכיפת החוק. הנאשם לא ביקש שיוגש בעניינו תסקיר שירות מבחן או המלצות כאלה ואחרות שיכלו להיזקק לזכותו. עם זאת, יש לזקוף לזכותו את העובדה שהוא הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. לפיכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע, קנס בשים לב לאופי העבירה ופיצוי למתלוננת. הוסף כי הנאשם עצור מיום 25.10.20.

6. כאמור, מטעם המאשימה העידה המתלוננת, סימה חוסיין, בעלת הרכב, נפגעת העבירה, שאמרה כי ההצתה אירעה בשעה שלוש לפנות בוקר לערך, בעת שישנה, והוסיפה כי לא צפתה זאת משום שבין משפחתה לבין משפחת הנאשם נערכה סולחה. היא סיפרה על הפחד שהרגישה ועל החשש לילדיה. עוד אמרה כי כיום היא נדרשת ע"י חברות הביטוח לשלם את המחיר הבטוחי המקסימלי בכדי לבטח את רכבה.

טענות ההגנה

7. הסנגור טען כי הנאשם יליד 1989, נשוי ואב לתינוקת בת חודשים ספורים, אותה מעולם לא ראה. הוא הודה, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו. הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו ואת הצורך בהימנעות ממעשים כאלה בעתיד. מדובר במי שזהו לו מאסרו הראשון, כך שהאפקט ההרתעתי הוא גדול. עוד טען כי לנאשם קשה מאוד במעצר, כשהוא רחוק ממשפחתו וחשוף לחברה עבריינית. לפיכך, לעמדת ההגנה, במקרה דנן, אין הצדקה למצות את הדין עמו.

8. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה שבוצעה בשעה שאין הרבה אנשים ברחובות והנזק הסתכם בנזק לרכוש, כך שנשרף הצמיג הימני האחורי ונגרם נזק לדלת האחורית. לא כל הרכב נשרף אלא חלק ממנו, שגרם להשבתה של הרכב.

9. הסנגור טען כי הענישה בעבירות הצתה הנה מגוונת ומתחיל מעונש של עבודות שירות ועד למאסר ארוך בפועל, תוך הפניה לפסיקה.

10. עוד נטען כי לנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2015 שאינה ממך העניין, בעבירה של החזקה סמים לשימוש עצמי. כאמור, הוא הודה במיוחס לו והפנים את חומרת מעשיו. לפיכך, עותרת ההגנה להסתפק בעניינו בתקופת מעצרו.

11. מטעם ההגנה העידה אמו של הנשם, רווחה אבו סאלם, ואמרה כי בין משפחתה למשפחת המתלוננת ישנם יחסים טובים מאוד. ביום האירוע היא התעוררה בשעה שלוש וחצי בבוקר, שמעה רעש והריחה את ריח העשן, ראתה את הרכב של השכנים בוער והתקשרה אליהם לעדכנם בכך. עוד אמרה כי היא ובעלה אנשים חולים, הם מתקשים לטפל בתינוקת של הנאשם וביקשה שיקלו בעונשו של הנאשם.

12. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא מצטער על מעשיו, הוריו אינם יכולים לטפל בתינוקת שלו, והוא מקווה לשוב לשוק העבודה ולפרנס את משפחתו.

דין

13. עבירת ההצתה הנה עבירה חמורה. הסיכון הגלום במעשה ההצתה לחיי אדם ולרכוש וההשלכות ההרסניות והבלתי צפויות העלולות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת ומהתפשטותה - מחייבים ענישה מוחשית ומרתיעה (ר': ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 2599/07 קריין נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 9299/09 קסקס נ' מדינת ישראל (2010)). עבירת ההצתה נתפסת כחמורה גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, שיש בו להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור והפרט (ר': ע"פ 5074/10 מרדאווי נ' מדינת ישראל (2012); ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (2012)). חומרה זו אף נלמדת מלשון המחוקק, אשר קבע עונש כבד בן 15 שנות מאסר בצד עבירת ההצתה. בית המשפט העליון קבע שבעבירות ההצתה לסוגיהן יש להטיל ענישה ממשית של מאסר מאחורי סורג ובריח, כביטוי לסיכון הרב לחיי אדם ולרכוש, נוכח הקושי לשלוט בהיקף הנזקים שהיא עלולה לגרום (ר': ע"פ 3074/07 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו תקפה (2008)). עם זאת, נקבע לא אחת כי מנעד הענישה האפשרי בגין עבירת ההצתה הוא רחב וכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבותיו (ר': ע"פ 6463/11 ברדוגו נ' מדינת ישראל (2012)). בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי המעשים נמצאים ברף הבינוני-נמוך של החומרה. הנאשם הצית רכב וגרם לנזק משמעותי בסכום רב העולה על מאה אלף ₪. למרבה המזל, לא נגרם נזק נוסף לרכוש או לחיי אדם, שכן מעשיו של הנאשם כוונו לרכב שחנה בקרבה לבית מגורים והוא ביצעם בשעת לילה, בה מצויים אנשים בבתייהם. מעשי הנאשם תוכננו מראש, הוא הגיע ביחד למקום עם אחר ברכבו של האחר ובדרך זו גם נמלט מהמקום לאחר המעשה. הנאשם בחר בדרך אלימה ומסוכנת זו כדי ליישב סכסוך שלו עם משפחת המתלוננת ולגרום לה נזק. לנאשם היתה שליטה מלאה ובלעדית על מעשה ההצתה והוא יכול היה להימנע ממעשיו או להפסיקם בטרם השלים את העבירה. לאחר שקלול כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם הוא בין 18 חודשי מאסר לבין 40 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

14. באשר לעונש הראוי לנאשם, הנאשם הינו יליד 1989, הוא הודה במיוחס לו, חסך מזמנו של בית המשפט, תרם לייעול ההליך והביע חרטה על מעשיו.

לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופת 21 חדשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 10.000 שח. הפיצוי ישולם עד 1.12.21.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יב' בתמוז, תשפ"א, 22 ביוני, 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**